

Όταν ή σελήνη λάμπη κατηφής τὴν ἀτενίζω,
Μὲ θυνάτου ὄγωνίαν ἀναμένω νὰ γαθῇ.
Κ' ἄμ' ἔκλειψῃ ἵδον πάλιν εἰς τὸ σκότη ἀρμενίζω.
Δυστυχῆς ἔκεινος δοτίς μετ' ἔμου συναντηθῆ.

Τὴν πατρίδα μου δὲν κλείουν οὔτε τάφοι, οὔτε τείχη,
Εἰν' ἀπέραντος, μεγάλη ὡς ὁ νοῦς καὶ ὁ Θεός.
Δὲν δρῦοῖ δὲν ἀνατρέπει βιστίλεις ἐδῶ ή τύχη,
Οὐτ' ἐδῶ κανεὶς στενάζει εἰς τὰ σιδηρά λαζί.
Δι' ἀνδράποδα ἐπλάσθη, διὰ κτήνη ή γῆ μόνον,
Μόνη τῆς ἐλευθερίας εἶν' ἡ θάλασσα κοιτίς.
Καθαρὸν ἀνδρώδη αὔραν καὶ ἀέρα ζωγόνον
Εἰς τὰ κύματά της πνέει ὁ ἀνδρεῖος πειρατής.

Τὴν ψυχήν του δὲν εὑροκίνει ἄσμα τρυφερὸν σειρήνων
Τῶν κυμάτων συσπαμένων τὸν εὐφραίνει ή βοή,
Κ' εἰς κινδυνεύοντων πλοίων, καὶ εἰς πνιγομένων θρῆνον,
Τοῦ κυριάρχου τοῦ πόντου τέρπεται ή ἀκοή.

Δὲν πιέζουν κερχμίδες, οὐδὲ λίθοι, οὐδὲ χῶμα
Τὴν ψυχήν του ἐλευθέρα μὲ τὸν ἄνεμον πετᾶ.
Δὲν μαραίνουν τέρψεις χαῦνοι τοῦ προσώπου του τὸ χρῶμα,
Οὐδὲ ἀνάδρως ἐπὶ κλίνης ἀλγηδόνων τελευτᾶ.

Αὐτὸν μόνον τοῦ θυνάτου ή δρεπάνη δὲν τρομάζει,
Πρὸ τῆς ὅψεως του μόνος αὐτὸς μένει ἀπαθής,
Οὐδὲ εἰς σκώληκας ἀπλήστους ἑνωχίαν ἐτοιμάζεις
Εἰς τὴν γῆν δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ κῦμα γεννηθεῖς.
N. M.

Ο τυφλός τε καὶ ἐνεόκωφος Μίτχελος.

Ιάκωβος δ Μίτχελος ἐγεννήθη τὴν 11. Ιορδού τοῦ 1795 ἔτους, καὶ ἐκ γενετῆς ἥτο τυφλός τε καὶ ἐνεόκωφος ἀμφότεροι δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν ἐντελῶς ὑγιεῖς καὶ καλῶς διαπεπλασμένοι. Οἱ ίάκωβος ἔξι ἀπαλῶν ὀνύχων εὐχαριστεῖτο νὰ τρίβῃ διὰ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ σκληρὰ σώματα, καὶ ἐνίστε ἐνησοχολεῖτο ἐπὶ δλοκλήρους ὠρας εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Εἰ καὶ τυφλὸς διέκρινεν δύως τὴν ήμέραν τῆς νυκτὸς καὶ τὰ λίαν δέξεις χρώματα, οἷον τὸ ἐρυθρόν, λευκὸν καὶ ξανθόν. Κατὰ τὴν γηπιότητά του διεσκέδαζε παρατηρῶν τὸ φῶς τοῦ ἥλιου ή ἀνάπτων φῶτα. Αἱ μετὰ τῶν περιεστώτων ἀντικειμένων σχέσεις του ἐνηργοῦντο διὰ τῆς ὀσμῆς καὶ τῆς ἀφῆς. Κατὰ τὸ 14 ἔτος τῆς ηλικίας αὐτοῦ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐγχειροποιίαν τοῦ καταράκτου, ἦν ἐνήργησεν διάσημος χειροῦργος Οὐολδρόπιος, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ δρυθαλμοῦ, ὅπερ ἐπέφερε μικράν τινα βελτίωσιν τῆς ὀράσεως του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔκαμψε μετὰ ταῦτα διλιγωτέραν τῆς δσφρήσεως χρῆσιν, ἔξετάζων μᾶλλον τ' ἀντικείμενα διὰ τῆς ἀφῆς. Παρατηρῶν

δὲ αὐτὰ ἐτήρει κεκλιμένην τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς τοὺς λοιποὺς τυφλούς. Ἐδείκνυε πάντοτε μεγίστην ἐπιθυμίαν εἰς τὸ νὰ ἔξετάζῃ τὰ διάφορα ἀντικείμενα ἢ παρετήρει μετὰ προσοχῆς καὶ πειραγμάτων. Ἐν μιᾷ τῶν ήμερῶν διανδαλοποιὸς τῷ σφρεν ἐν ζεῦγος πεδίλων λίαν μικρῶν, θίεν ή μήτηρ αὐτοῦ τὰ ἐκλείδωσεν εἰς κιβώτιον καὶ ἐφύλαξε τὴν κλεῖδα μετὰ παρέλευσιν δὲ ὡρῶν τινῶν διαφλός εἴκητος παρὰ τῆς μητρὸς τὴν κλεῖδα στρέφων τὴν χείρα αὐτοῦ καὶ δεικνύων τὸ κιβώτιον, εἰτα λαβὼν τὰ πέδιλα ἐφήρμοσεν αὐτὰ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ὁδηγοῦντος αὐτὸν μειρακίου, εἰς δὲ φηρυόδοντο πραγματικῶς ἄριστα.

Κατὰ τὴν γηπιότητά του ὠσφραίνετο πάντας τοὺς πλησιάζοντας αὐτόν· δηλονότι λαμβάνων καὶ πλησιάζων τὴν χείρα αὐτῶν εἰς τοὺς ἑώθινας εἰσέπνεε τὰς ἀναθυμιάσεις αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῆς ὀσμῆς των ἐγεννᾶτο ή πρὸς αὐτοὺς συμπάθειά του. Πάντοτε διέκρινε διὰ τῆς δσφρήσεως τὰ ἑαυτοῦ, ἐκ τῶν τοῦ ἄλλου φορεμάτων, ἢ κατ' οὐδένα τρόπον συγκατετίθετο νὰ ἐνδυθῇ.

Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσόπου του ἦσαν λίαν ζωηροί, καὶ προστούτους ἔξεφράζετο μὲ πολὺν νοῦν. Οσάκις ἡσθάνετο πείναντας ἔξεφραζε τὴν ἀνγκην του φέρων τὴν χείρα πρὸς τὸ στόμα καὶ δεικνύων τὸ μαγειρεῖον. Όταν δὲ ἤθελε νὰ κοιμηθῇ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς παλάμης; ὥσανε καὶ τεκλίνετο ἐπὶ τοῦ προσκεφάλου. Τὰς δὲ τέχνας καὶ τοὺς τεχνίτας ἐδείκνυεν μιμούμενος τὰς κινήσεις ἐνὸς ἐκάστου ἀναλόγως τῆς τέχνης ήν εἰργάζετο. Ἐπεθύμει νὰ ἴπεται συνεχῶς καὶ ἔξεφραζε τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην ἐνόνων τὰς χειρας καὶ τείνων αὐτοὺς πρὸς τοὺς πόδας του. Τὴν δὲ κατάφασιν καὶ ἀρνητινὸν ἔξεφραζεν ὡς πάντες οἱ λοιποὶ ἀνθρώποι, δηλαδὴ κλίνων ή ἀνυψῶν τὴν κεφαλήν. Δυστρεπεστεῖτο, νὰ φιλοῦν ἢ ἀσπάζονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀν ἐνίστε ἡσπάζετο αὐτὸν ή ἀδελφή του, ἀμέσως ἀπέτριβε τὸ πρόσωπον μετ' ἀγανακτήσεως. Ἐφείνετο διὰ ἀνεγνώριζε τὰς ἐλλειφεις τῶν αἰσθητηρίων του, καθότι ὅσακις ἀπεμακρύνετο τοῦ ὁδηγοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπήντα ἐμπόδιον τι δὲν προεχώρει ἀλλ' ἐπερίμενε τὸν ὁδηγόν.

Ἀνεπόλει εἰς τὴν μνήμην του ἀγενούς δυσκολίας τὴν σημασίαν τῶν ἥδη γνωστῶν αὐτῷ σημείων οὕτω π. χ. ἂν ἔκλιναν ἐπανειλημμένως τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκαταλάμβανεν διὰ θέλουν νὰ τῷ ἐφράσωσι τὴν διάρκειάν τόσων ήμερῶν ὅσος ὁ ἀριθμὸς τῆς κινήσεως τῆς κεφαλῆς του. ἔξεφραζε τὴν εὐαρέσκειάν του τρίβων ἐλαχφρῶς καὶ θωπεύων τοὺς

ώμους τοῦ ἀτόμου πρὸς δὲ καθεδεις νὰ δηλώσῃ τὴν εὐαρέσκειάν του· τὴν δὲ δυσαρέσκειαν ἔξεφραζε τύπτων ἐπὶ πᾶν ὅμων. Καὶ διὰ τῶν αὐτῶν πάλιν σημείων ἀντελαχθάνετο τῆς εὐαρέσκειας ή δυσαρεστήσεως τῶν περὶ αὐτόν. Ἐδέχετο μετ' εὐχαριστήσεως τὰς θωπείξας τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καὶ ἐδείκνυε μεγίστην στοργὴν πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν, ίδιας πρὸς τὰ βρέφη ἢ εὐχαριστεῖτο νὰ συσφίγγῃ εἰς τὰς αὐτοῦ ἀγκάλας. Συνήθως ἡτον ἥπιον χαρακτῆρος, ἀλλ' ἐνίστε ωργίζετο, μάλιστα δισάκις δὲν ἔξετελεῖτο ή ἐπιθυμία του· ή δὲ ὁργὴ αὐτοῦ ἔξεφράζετο οὐ μόνον διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς φυσιογνωμίας του, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν δυστόνων καὶ ἀνάρθρων αὐτοῦ κραυγῶν.

Ἔτο φύει γενναιός καὶ περίεργος, ἀλλὰ πάντοτε εἰργάζετο μετὰ σκέψεως καὶ φρονήσεως. Ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας ἐπειθύμει ἑκάστοτε νὰ προχωρῇ πλέον τῆς προτεροχίας καὶ πολλάκις ἄγει ὁδηγοῦ· θειν προχωρήσαντος ἐγ μιᾶς τῶν ἡμερῶν ἐπὶ στενῆς γεφύρας· δὲ πατήρ αὐτοῦ ἵνα τὸν φοβίσῃ, οἶπας ἀλλοτε μὴ προχωρῇ ἄγει ὁδηγοῦ, τὸν ἔρριψεν ἐπιτηδείως ἐν τῇ ὑποκειμένῃ λίμνῃ, καὶ τούτῳ πραγματικῶς συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον νὰ τὸν καταστήσῃ εἰς τὸ ἔξης προσεκτικώφερον. Φρίνεται δὲ διτὶ διετήρησεν εἰς τὴν μνήμην του τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν τοῦ συμβάντος τούτου, διότι μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν δυσαρεστηθεὶς κατὰ τοῦ ὁδηγοῦ αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐκείνης καὶ ὠθήσας αὐτὸν αἴρηνς τὸν ἔρριψεν ἐν τῇ λίμνῃ, θειν ὅμως ἀμέσως δὲ ἴδιος τὸν συνέδραμεν ἵνα ἔξέλθῃ.

Πολλάκις διεσκέδαζε παίζων μετ' ἄλλων, καὶ πρὸ πάντων εὐχαριστεῖτο νὰ κλείῃ τοὺς ἄλλους ἐντὸς δωματίου, ή εἰς ἄλλο μέρος ἔξ οῦ ἤδην αὐτὸν δυσκόλως ή διόλου νὰ ἔξέλθωσι· καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐγέλα καγχάζων. Ή σωματικής ὀστεώς τὸν διεσκέδαζεν οὐκ ὀλίγον. Ἐν γένει δὲ ἐφύινετο ἀρκούντως εὐχαριστημένος περὶ τῆς καταστάσεώς του.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Η ΦΡΑΚΜΑΣΟΝΙΑ.

Tι ἐστὶ Φρακμασορία; — Όλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ λίαν περίεργοι νὰ πλησοφορηθῶσι τί προτίθεται τὸ τάγμα τούτο. Ἀπειρα περὶ Φρακμασονίας διαδίδονται. Άν ἐρωτήσητε τὸν ἀπλούν θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ διτὶ Φρακμασόνος εἰναι

ἄνθρωπος κοιλασμένος, φίλος τοῦ διαβόλου, κτλ. Ἀν ἀπευθύνητε τὴν ἐρώτησίν σας εἰς ἀνωτέραν τάξιν τῆς κοινωνίας, θέλετε λάβει τὴν ἀπάντησιν διτὶ, κατὰ τὰ ὑποτιμέμενα, τὸ τάγμα τῶν φρακμασόνων δὲν δύναται η νὰ προτίθεται σκοπούς φιλανθρώπους. Πιθανὸν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν παγκόσμιον ἀδελφότητα καὶ τὴν ἐξόντωσιν ἀηδῶν τινῶν προλήψεων, αἵτινες καταβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον, τὸ λογικὸν τοῦτο ζῶον, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀλόγων.

Δὲν πιστεύομεν οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δέ. Μὴ δυνάμενοι δὲ ν' ἀνοίξωμεν τὸ ἕρμητικῶς κεκλεισμένον στόμα τῶν Φρακμασόνων οὔτε νὰ κινήσωμεν τὴν γλώσσαν των ὅπως ἱκανοποιήσωμεν [τὴν περιέργειαν τὸν ἡμετέρων ἀναγγωστῶν, δρομογούμενον ἀπειρονός χάριτας πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις ἐκδιδούμενην κληρικὴν ἐφημερίδα Κόσμος ητὶς προσφυγῆς πάνυ ἔρχεται πρὸς θοήθειαν μας·

Ιδίου τί ἔστι, λοιπὸν, κατὰ τὸν Κόσμον, Φρακμασόνος.

«Οἱ Φρακμασόνοι, ὃν ἀρχηγὸς εἰναι δὲ ηγεμὼν τοῦ σκότους, ή ἐν ἀλλοις, δὲ Σατανᾶς, διαιρεῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας.

«Εἰς τὴν πρώτην ἀνάγονται οἱ Φρακμασόνοι ιανσενισταὶ Janseniste» (οἱ προδικθέσαντες τὴν γαλλικὴν ἐπανάστατιν).

«Φρακμασόνοι τῆς δευτέρας κατηγορίας εἰσὶν οἱ κατορθώσαντες νὰ λάβωσι τὴν κυρέρησιν χριστιανοῦ τινος κράτους· οὔτοι ἐνεργοῦσι μετὰ πλείστης ἐλευθερίας, καὶ ἄρχονται δεικνύοντες κατὰ πρῶτον τὰ λέρατα καὶ τοὺς ὄνυχάς των, καύπτοντας ὅμως εἰσέτι τὴν οὐράνιαν αὐτῶν, ητὶς θὰ ἔξηγρείου τοὺς ἐναντίους των (Οὔτοι εὑρίσκονται εἰς τὴν σημερινὴν Ιταλίαν).

«Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν Φρακμασόνων ἀνάγονται οἱ λατρεύοντες τὴν Ἀφροδίτην καὶ οἱ ἔχοντες τὴν λακυητόμον εἰς διαρκῆ ἐνέργειαν.»

Τὸ καθ' ήματις, ἔξεφράσαμεν καὶ δὴ τῷ Κόσμῳ τὸν εὐγνωμοσύνην μας ἐν τοῖς ἀναθεν διὰ τὰς πολυτίμους ταύτας πληροφορίας. Ἀφίσωμεν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ καὶ η Φρακμασονικὴ ἵσως ἐφημερίς Ἐθνικὴ Γράμμη. Τοῦτο πράττει κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον.

«Εἰναι βέβαιος ὁ Κόσμος διτὶ τὰ ΚΤΝΙΚΑ ΚΑΤΙΜΑΤΑ δὲν ἐπηρέασαν τὸν ἐγκέφαλον τῶν συντακτῶν του;»

«Εὔκολον ἄλλως τε εἰς τὸν τῆς Φρακμασονίας ὄρισμὸν τοῦ Κόσμου νὰ ἀντιτάξωμεν τὸν